

Oponentský posudek diplomové práce

Téma práce: Hodnota manželství a její reálná ohrožení v prvních letech manželského života jako výzva pro sociální práci

Autorka práce: Bc. Petra Kocková, Dis.

Obor studia: Etika v sociální práci

Téma předložené práce rámcově spadá do oboru studia. Autorka si za cíl práce zvolila – cituji: „zjistit hodnotu manželství a její reálné ohrožení v prvních letech manželského života jako výzvu pro sociální práci.“ (s. 89). Předložená práce má všechny povinné části i požadovaný rozsah, celkově však vykazuje řadu na první pohled zřejmých nedostatků – formálních (1), jazykově-stylistických (2) a obsahových (3). Jako oponent si dovoluji na některé z nich upozornit, především na ty, které považuji za závažné, příp. na první pohled zřejmé:

(1): V úvodu práce čtenář marně hledá (byť jen volně formulovaný) cíl práce. Autorka jej představuje poprvé(!) až v závěru (s. 89). Za závažný nedostatek práce však považuji její kompilační charakter. Autorka v textu práce ani v závěru nepředkládá žádná vlastní argumentačně podložená stanoviska, v závěru se omezuje pouze na obrat „[p]odle mého názoru...“ (srov. s. 89). Závěru diplomové práce, která má celkem 89 stran textu, autorka věnovala jen 1 stránku. To je příliš málo. Navíc se čtenář v závěru nedozví (třeba jen ve stručné formě), jaká jsou ona reálná ohrožení hodnoty manželství v prvních letech manželského života (a v jakém smyslu by měla představovat výzvu pro sociální práci). Za další závažný nedostatek formálního charakteru považuji fakt, že třetí kapitola, nejvíce relevantní pro téma práce, je nejkratší; naopak kapitola první (Historický a právní pohled na instituci manželství a vývoj sňatečnosti v ČR), která je vzhledem ke zvolenému tématu nejméně relevantní, zaujímá zbytečně velký rozsah. Třetí věc: Autorka sice provádí na konci každé kapitoly shrnutí, avšak spíše než o opravdové shrnutí se jedná o výběr jen některých informací, které nejsou mezi sebou uvedeny do souvislostí, jež by čtenáře mohly obohatit. V závěru autorka tyto „shrnující“ informace nijak dále nevyhodnocuje, takže je otázka, k čemu vlastně v textu jsou.

(2): Co se týká jazykové a stylistické úrovně, předložená práce celkově vykazuje nízkou úroveň (a sice hned od úvodu, viz s. 5, první odst., markantně např. s. 52, 57 (posled. odst.), 68, 73 (posled. odst.), 74, 81, 83). Čtenáře rovněž překvapí na první pohled viditelné gramatické chyby: „...ty stávající města“ (s. 11); „Muž při zasnubách dal ženě z pravidla nějaké peníze...“ (s. 15); „...jakož to Eva byla stvořena z Adamova žebra...“ (s. 17); „Podle Hippokratovi typologie“ (2x na s. 34!). Autorka navíc napsala některá latinská sousloví bez mezer, tj. jednotlivá slova vůbec neoddělila mezerou (s. 16, 17) a např. název Kodexu církevního práva uvedla takto: „Codexluris Canonici (CIC)“ (s. 26).

(3): Nejzávažnější obsahový nedostatek vyplývá už z veskrze kompilačního charakteru textu. K tomu se druží nekritický výběr použitých zdrojů, mnohdy jde o neodborné elektronické zdroje (zena.cz; doma.nova.cz). Místy autorka jednoduše parafrázuje jen zdroj jediný (např. s. 8-11, 13-14, 15-16). Další závažný nedostatek: S ohledem na zvolený cíl autorka nikde v textu vůbec nevysvětlila, jak pracuje s klíčovým pojmem „hodnota manželství“! Ani co znamená „zjistit hodnotu manželství“. Čtenáře zarazí, že klíčový pojem „hodnota“ je v celém textu použit jen 6x, z toho ve formulaci „hodnota manželství“ jen 2x! (Proč tedy autorka pojem „hodnota“ v názvu práce vůbec použila?) Nebylo by adekvátnější nazvat práci jinak? Za zmínku stojí další věc, relevantní s ohledem na studovaný obor (etika v sociální práci): Autorka na jednom místě píše (nejde ovšem o její, ale o přejaté stanovisko): abychom jednali určitým způsobem, „musí v našem mozku nastat chemická reakce“ (s. 68). Má čtenář na základě této pasáže předpokládat, že autorka zastává nějakou formu (materialistického) behaviorismu? Je člověk jen biochemický robot a lidské jednání predikovatelnou událostí na základě znalosti vnějších podnětů? Autorka ve své práci nijak nevyjasnila, z jakého pojetí svobody/dobrovolnosti jednání vycházela. Pro etické hledisko je to však naprosto centrální otázka! Jak by se do řešení krizí (v prvních letech manželství) promítl předpoklad, že lidé jednají jen na základě biochemických reakcí ve svých mozcích? A jak vůbec můžeme tuto teorii zastávat, pokud jsme ji vytvořili jen proto, že v našich mozcích došlo k určitým chemickým reakcím? Poslední věc: Závěr práce budí dojem, že autorka spatřuje řešení (všech) manželských krizí v tom, že se dané osoby svěří péči odborníků (s. 89). Proč bychom měli tento názor přijmout? Jsou odborníci na manželské problémy zárukou jejich zdárného řešení?

Předloženou diplomovou práci hodnotím stupněm „dobře“. Jako celkové bych ale toto hodnocení udělil jen tehdy, pokud autorka během obhajoby prokáže schopnost kritického myšlení a dokáže alespoň slovně doplnit to podstatné, co v její diplomové práci schází.

3.7.2017